

Посавски

НАЧАЛ

ЛИСТ ОМЛАДИНСКИХ РАДНИХ БРИГАДА У ПОСАВИНИ

БРОЈ 18

Београд, 3 октобар 1946 год.

ЦЕНА 1.— ДИНАР

Свечано смо прославили завршетак радова

Око славука играју се деца. Данас је и њихов празник. Омладинци су написали: „Задатак смо испунили“. Сески пионери знају да ће рад омладинаца донети велике користи и њиховом селу и зато радосно машу аутомобилима којим пристижу гости и делегати. Друмом, један за другим, пристижу аутомобили и камиони. Грабе брзо прашњавим путем ка Кртинској. Тамо ће данас бити свечаност. Данас се прославља резултат рада који је за 103 дана постигла омладина. 3079 омладинаца и омладинки који су радили у три смене ископали су преко 160 хиљада кубике земље.

1 октобра бригада треће смене прослављају резултат напора свих градитеља Посавског канала. На ову највећу свечаност омладине Србије дошао је и претседник владе Народне републике Србије др. Благоје Нешковић. Са њим су дошли министри Алекса Томић и прота Милан Смиљенић. Дошао је и претставник Југословенске

лежале су се пред делегатима. Оне су се мирно пружале ширином читаве Посавине збирајући воду са њеног мочварног дела. Између тих шкарки полако је одмицала мутна барска вода остављајући плодну земљу

бије реализује, да се у најкраћем року исуши Посавина.

★

Своја места на трибини заузели су гости. Притајен жагор великог броја посматрача оптрчава око чистог логорског круга. У простору ограђеном заставицама нема никог. Терен је почишћен. Само се на средини црни неколико квадратних метара — ту су бригадири палили ватре, око њих су играли.

Ка команданту Штаба ОРЈ маршира начелник Бригадног савета командант параде. Њега прате два команданта бригаде. Предаје рапорта. Опет парадним кораком напреда. Неколико тренутака касније кроз грање су се појавиле заставе. Делегати бригада, које су учествовале у изградњи посавских канала, наступали су на челу са заставама. Из њих су наступале бригаде треће смене по своме редном броју. Прво је ишла XI ваљевска а за њом XII ваљевска, XIII војвођанска, XIV врањска, XV

У савршеном реду продефиловали су бригадири поред почасне трибине

врмије генерал-мајор Божидар Маслерић. Са другозима Славком Комаром и Ицом Бланушом дошле су Кити Бумла и још једна студенткиња Американка.

★

Из логора Кртинске кренули су гости на канал. Велике, правилно усечене шкарпе,

народу. Гости су видели и спомен плочу уграђену у шкарку урвачког канала. IX студентска бригада је у дело свога двомесечног рада уградила ову плочу. Свој напор, свој рад, поклањају студенти Посавини, поклањају га читавом народу. Затим су обišли гости и пумпну станицу која треба својим машинама да напор омладине читаве Ср-

топличка и XVII подрињско-крагујевачка. У савршеном поретку наступале су бригаде. Чисте алатке светлцуале су са рамена бригадира. Оштри погледи поздрављали су команданта акције и госте. У исто таквом реду прилазиле су бригаде ка средини логорског круга. И тада све су бригаде кренуле ка трибини. Буран плесак поздрава је још једанпут наступ градитеља — победника.

ГОВОР Др. БЛАГОЈА

— Другови омладинци и омладинке.

У име наше владе Народне Републике Србије, поздрављам вас и честитам вам велики успех који сте постигли (аплауз). Честитам вам, јер ваши напори у току ова четири месеца нису били узалудни. Ви сте не само завршили преузете обавезе на време, већ сте и пре времена завршили огромне радове. Радови које сте ви отпочели и завршили, другови и другарице, су највећи радови које смо ми у оквиру наше Народне Републике Србије предузели, односно које је наша народна омладина преузела и завршила. За нас ових осам до девет милиона колико је држава добила вашим радом несумњиво да значе велики допринос за обнову и изградњу наше земље.

Али оно што је нарочито драгоцено за нас а што сте ви показали на овим радовима, то је висока свест српских омладинаца и омладинки, то је оно што нас надахнује великим надама да ћемо ми у идућој години и у идућим годинама постићи и много веће успехе него што можда моментално можемо и да замислимо. Поред тога, другови и другарице, није ово једини посао који је наша народна омладина преузела у току ове године. Ми смо имали радова и у осталим окружјама, срезovima и местима. Свауда на тим радовима у првом реду је била наша омладина, а да не говоримо о часном доприносу који је омладина Србије дала на изградњи Омладинске пруге Брчко—Бановићи. Нема сумње да је учествовање наше омладине на изградњи Омладинске пруге врло крупна ствар и да је изградња те пруге нешто што се није могло ни замислити раније. Кад би тражили пример нечег сличног тешко би нашли не само у нашој земљи, него и изван граница наше земље. То је чињеница.

„САМО СА ТАКВИМ МАСОВНИМ УЧЕСТВО-ВАЊЕМ НАШЕ ОМЛАДИНЕ У СВИМА РАДОВИМА МИ МОЖЕМО ВЕДРО ДА ГЛЕДАМО У БУДУЋНОСТ.“

Али, поред доприноса наше омладине ми високо ценимо ваш рад ове на изградњи овог канала. Високо га ценимо, јер треба знати да ми само са учествовањем на једном крупном раду као што је Омладинска пруга не би могли бити задовољни. Оно што карактерише нашу државу, наш народ и нашу омладину јесте да се она сва залаже и да се залаже свуда где се укаже потреба, где народна власт тражи помоћ наше омладине. Само са таквим једним масовним учествовањем наше омладине у свим радовима ми можемо збиља ведро да гледамо у будућност и да имамо јасне перспективе да ћемо од наше земље направити земљу благоданства за цео народ.

Зато ми, другови, високо ценимо ваш рад овде — изградњу посавских канала. И није случајно велики син наших народа маршал Југославије друг Тито (дуготрајни поклици и скандирање: „Тито-Тито“) говорећи на Омладинској пруги подвукао је и крупан значај радова који се обављају у оквиру појединих народних република. Ја поново подвучим да је за нас најдрагоценија та висока свест коју је наша омладина показала у свим радовима, па и овде, на изградњи канала. Исто онако, без преувеличавања, без фразирања се може рећи, као што је својим учествовањем наша омладина у оружаном борби показала високу свест, данас овде на овом месту и свуда широм наше земље испољава своју високу свест на добровољним радовима, на извршавању преузетих обавеза.

ОМЛАДИНА СЛОБОДОЉУБИВА, РАДНА И ВЕРНА СВОЈОЈ ДРЖАВИ

Ми не потцењујемо омладину других народа, ми је високо ценимо и стежемо јој

братску и пријатељску руку, али је несумњиво појава да је тешко наћи таквих примера високе свести и самопожртвовања једне омладине у свету, сем у Совјетском Савезу. Ми не можемо наћи таквог примера да се десетине хиљада омладинаца окупљају на изградњу једног објекта добровољно у самопожртвованом раду као што је случај у нашој земљи. Није то случајност што је наша омладина таква и што такве омладине нема на свету (дуготрајни поклици: „Живела омладина Југославије“). Ствар је у томе што је наша омладина исто онако као и наш народ патила дуги низ година под разним ненародним и противнародним режимима, што је и наша омладина као и наш народ слободољубива, радна и верна својој држави и свом народу и што је ту омладину умео неко да организује, да је поведе и да је води правилним путем. Захваљујући таквој омладини и правилном руководству, које је стало на чело наше државе и на чело народа и омладине ми смо могли да постигнемо оно што данас имамо (дуготрајни поклици: „Живела Комунистичка партија! Живео друг Тито!“). На челу тога руководства, другови, налази се маршал Југославије друг Тито (скандирање: „Тито-Тито“) и захваљујући само таквом стицају околности да имамо такав народ и такву омладину и да смо имали срећу да се из дубине самог народа подигне такав син као што је друг Тито, ми смо постигли успехе у борби, томе можемо да захвалимо за данашње успехе, томе се може захвалити и за све будуће успехе.

Говорећи овако похвално о нашој омладини никако не мислим да ће се наша омладина уобразити, да ће добити што се каже вртоглавицу од успеха. Мислим да то неће. Када је једна омладина овако здрава онда јој успеси неће завртети главу.

„У ИДУЋОЈ ГОДИНИ РАДИЋЕМО НА БАЗИ ЈАСНИХ ПЛАНОВА“

Ја нећу да говорим о недостацима које сте ви и сами уочили. Ви сте свесни недостатака и ви ћете самокритиком моћи да их процените и да своја искуства задржите за идућу годину. Али, оно што би требало да кажем то је с једне стране да се надамо да ће наша омладинска организација, наша Народна омладина, у будућој години окупити у своје редове још шире масе омладине на овим радовима. Нема сумње да је наша организација Народне омладине масовна, да је читава омладина у њој и да је јединствена, али је потребно наћи и за сваког омладинца место на конкретним радовима. То је прво. Друго, то је што се тиче нас, што се тиче органа државне власти. Јасно је да смо ми свесни свих наших слабости и недостатака. Ја нећу да говорим о материјалним тешкоћама, о техничким недостацима. То се разуме само по себи, али је наша дужност да сагледавамо те техничке и материјалне залатке

НЕСКОВИЋА

Ми смо земља без неких резерви ватних фондова, једном речју сиромашна земља која тек треба да створи богатство. Чиме, другови! Свећу, својим радом и добром организацијом. На нама, који смо на врховима наших народних власти, уопште у народним властима, је да се боље одазовемо својим обавезама, да боље организујемо оне послове за које наша омладина треба да се заложити. Један од основних недостатака, то су планови,

припреме за послове да се изврше на време да не доносимо планове онда када већ почнемо да радимо. Тај недостатак ми ћемо по сваку цену уклонити. Ја могу са сигурношћу да тврдим да ћемо га брзо уклонити. Ја сам уверен да ћемо у идућој години радити друштва организацијама, на бази јасних планова. Тада ће наши радови добити, можемо рећи, крила и ефекат рада ће бити десетоструко већи него што је случај био досада.

Наш положај у свету

Ја знам да вас интересује, а и треба да вас интересује, какво је стање у нашој земљи и какво је стање у свету. Бићу кратак кад кажем да је стање у нашој земљи добро и врло добро, да не кажем одлично (дуготрајно одобравање). Добро је и зато и врло добро је зато што ми водимо нашу омладину овде на радовима, што она радове извршава на време и пре времена, што имамо омладину тако високе свести. Кад имамо омладину те омладине, и ми не захваљујемо само нашој омладини, већ и родитељима те омладине који су умели да је подигну и одгаје у томе духу. И зато, другови, са сигурношћу можемо бити убеђени у то да је ситуација врло добра.

Што се тиче наше међународне ситуације, што се тиче ако хоћете не само Мировне конференције, већ уопште читаве ситуације, у

вези с тим могу да кажем да је ситуација добра. Без обзира на све тешкоће које наша земља налази у иностранству, ми нисмо имали чарсто, несобично залагање и помоћ усамљени. Ми, другови, с нама имамо велики Совјетски Савез (дуготрајни поклици: „Живео Совјетски Савез“) нашу братску Русију и то њему. Ми имамо с нама и остале словенске земље, Пољску и Чехословачку. Имамо у нас наше балканске земље, Албанију и остале. Можемо ли онда мислити да је нама тешко, да је нешто рђаво што се тиче наше међународне ситуације. Не можемо, другови, на основу тога никако то рећи. Треба се само сетити у каквом је положају била бивша Југославија, како је она била играчка с којом су сви редом играли, час Англо-саксонци, час Германи и т. д. Ми смо били играчка у рукама, ни од куда заштићени. Данас, као што видимо, ситуација је друга.

Зашто морају да падну све наде домаће и стране реакције

И, другови, не треба заборавити и огромну помоћ и симпатије не само земаља које сам поменуо, већ и демократских народа, и најширих слојева Америке, Енглеске, Француске и осталих земаља. Њихове симпатије и помоћ коју добијамо можда неће довести докле да буду задовољени сви наши праведни захтеви што се тиче Трста на пример, али њихова помоћ ће учинити то да се опразда максимум наших захтева, да се онемогуће разни маневри и разне зле намере које имају разни реакционарни кругови у појединим земаљама на Западу. То што није горе, што неће бити горе, то је заслуга не само наша, већ и помоћ братских и пријатељских народа у свету. Зато ми можемо са сигурношћу рећи да је и са те стране, са стране нашег међународног положаја ситуација сасвим задовољавајућа и да све наде реакције, појединих реакционарних елемената и страних агената којих још има мало у нашој земљи бити узалудне. Као што се разни маневри непријатеља унутар наше земље сламају о високу свест и самопожртвовање нашег народа и омладине исто тако се и маневри светске реакције разбијају о одлучност и залагање за праведну ствар наше земље и уз братску и пријатељску по-

моћ осталих земаља света. Зато ће се све наде реакције изјавити.

На крају, другови, ја бих хтео да поменем

Говор министра грађевина Алексе Томића

Министар грађевина владе Народне Републике Србије Алекса Томић, који је затим узео реч, у свом говору је захвалио омладинским радним бригадама које су извршиле велики посао изградње посавских канала и на тај начин спасле преко 4000 југара плодног земљишта од поплаве које досада није било обрађивано. У даљем току свога говора министар Томић је рекао:

— Ми можемо собом бити задовољни. Ми истински гајимо један савремен национализам. Ми гајимо и стварамо националан тип Југославије. У нашој држави, и ако је федеративна, ми тражимо оно што нас сједињује да утрошимо своје снаге за опште добро целе државе. Онај ко то нехвата дочекаће горке дане и биће коров крај туђег плава, кад своју отаџбину неће да воли и за њу да ради.

Захваљујући вама, децо моја, ја вас молим да одлазећи кући са ведрим челом и са пуним поновом гледати заиста у ведрину и леп-

оно што је важно за нас у нашој влади, а то је да ми очекујемо да ће резултати рада на посавским каналима, који остају као вечити допринос нашој земљи, бити потстрек и да ћемо ми имати од вас велику помоћ и у будућности, да ћете искуствима која сте стекли помоћи нам у редовима у идућој години и да ће наша држава од вас, другови омладинци и другарице омладинке, добити нове кадрове, које ћемо ми прихватити, даље помагати и усавршавају да буду још кориснији у идућим радовима.

Нека живи наша херојска Народна омладина! (Бурни и дуготрајни поклици маршалу Титу, Комунистичкој партији Југославије и омладини).

Говор Раденка Броћића

Секретар Главног одбора Народне омладине Србије Раденко Броћић поздравео је градитеље и поред осталог рекао:

— Завршетком радова на посавским каналима ми смо дали велики прилог изградњи наше земље. У радним акцијама широм Србије учествовало је десетине хиљада омладинаца. Ретко је село у коме вредне омладинске руке нису ништа урадиле или обновиле. Кроз тај рад створени су нови кадрови градитеља и ударника, као што су ваши другови Радван Ђоцић, Жика Лазаревић и други. Пред нама стоје још велики задаци и ми ћемо их решити захваљујући нашем радном елану и искуствима које смо стекли. Та искуства треба још више искористити.

На завршетку говора Броћић је позвао градитеље посавских канала да обећају влади Народне Републике Србије да ће у току идуће године радити исто тако предано и пожртвовано на изградњи земље. Одушевљени поклици: „Хоћемо“ били су одговор на овај позив.

шу будућност нашег народа и наше државе. Ја вас молим да своје другове обавестите и позовете да све своје снаге ангажују за добро народа и државе. (Хоћемо).

Говор министра Томића био је често пута прекидан бурним и дуготрајним поклицима.

После министра грађевина Алексе Томића добио је реч генерал-мајор Божидар Масларић. Одушевљено поздрављен поклицима Југословенској армији Масларић је, у име Југословенске армије, одао признање омладини радних бригада. Говорећи да омладина треба да унесе исти радни елан у све редове по своме повратку кућама генерал-мајор је рекао:

— Нема ситуације у којој нема шта да се ради. Свако ко има очи види да је наша земља разорена и да у њој има посла. Пионири за организацију рада морају да буду омладинци. Нека они буду локомотива која ће покретати снаге на свим секторима делатности. (Узвици: Док траје обнова нема одмора!)

Претседник владе Народне Републике Србије др. Благоје Нешковић говори

После тога изручили су поздраве и честитке претставници омладине Хрватске Буда Граховца, Словеније Саша Цвакер, Босне и Херцеговине Брацо Косовац, Македоније Ацо Шолов, и Црне Горе Милан Вукасовић. У име Федерације демократске омладине света градителџама је упутила срдачан поздрав и честитања Кити Бумла.

Уз бурно клицање упућен је следећи телеграм маршалу Титу:

„Прослављајући завршетак радова на посавским каналима и сакупљени на заједничком митингу шаљемо Ти топле оmlадинске поздраве, са уверењем да ћемо и надале наставити са својим радним доприносом за обнову наше земље да би што пре створили бољи и срећнији живот нашим народима, полазећи из радне акције у радну акцију, а кроз такмичење и наш младалачки елан да сваки задатак завршимо пре одређеног рока, као залог брзе и сигурне обнове.“

Затим је извршена свечана предаја прелазне бригадне заставе XI ваљевској бригади која је постигла најбоље резултате у раду и била носилац такмичења, с тим да заставу може носити у свој округ.

Потом је прочитана заповест о формирању нове радне бригаде састављена од најбољих бригадира и ударника треће смене, која одлази на Омладинску пругу. Она ће носити име „Омладинска радна бригада Србије са посавских канала“. Заставу нове бригаде примио је двоструки ударник Аца Лазаревић, који је потврдио решеност градитеља канала да и на прузи раде са истим залагањем и пожртвовањем. Потом је прочитан телеграм градитеља Омладинске пруге па је бригада која одлази на пругу прошла на челу осталих бригада у свечаном маршу поред трибине.

Поподне свечаност је настављена. Уметнички програм извела је културна група „Иво Лола Рибар“ а увече је приређен ватромет.

ЗАПОВЕСТ број 91

Штаба омладинских радних јединица о формирању радне бригаде са посавског канала која одлази на Омладинску пругу.

Данас, 1 октобра 1946 године, извршиће се формирање Омладинске радне бригаде са посавских канала која одлази на Омладинску пругу. Ова бригада је састављена од свих бригада III смене и она ће одлазећи на пругу наставити да даје свој прилог даљој обнови земље.

Бригада ће носити име „Омладинска радна бригада Србије са посавских канала“.

Предаја заставе бригади извршиће се данас.

Заставу ће предати командант Штаба ОРЈ друг Срета Ковачевић, команданту омладинске радне бригаде Србије са посавских канала другу Славолубу Ђукићу досадањем команданту XI ваљевске ударне бригаде.

Смрт фашизму — слобода народу!

1 октобра 1946 године
Ратари

за Штаб ОРЈ
Командант,
С. Ковачевић

ЗАПОВЕСТ број 90

ШТАБА ОМЛАДИНСКИХ РАДНИХ ЈЕДИНИЦА О ЗАВРШЕТНУ РАДОВА НА ПРОКОПАВАЊУ КАНАЛА

Данас, 1 октобра 1946 године, радне јединице III радне смене довршиле су прокопавање Посавских канала. Својим младалачким еланом и великим радним пожртвовањем они су извршили часно свој део задатка, испунили своју обавезу и довршили прокопавање канала, месец дана пре одређеног рока.

Овим извршеним задатком омладинске радне јединице које су учествовале на прокопавању канала у Обреновачкој Посавини од 25 маја до 1 октобра 1946 године, извадиле су укупно 164.163,93 кубика земље, прокопале канала у укупној дужини од 41 километра и својим радовима допринеле држави 8.000.290 динара.

Са овим су бригаде I, II и III смене извршиле свој задатак који је омладина Србије примила на III Конгресу Народне омладине Југославије, и шиме омогућила обраду 4.000 хектара плодне Посавске земље још ове јесени.

СМРТ ФАШИЗМУ — СЛОБОДА НАРОДУ!

1 октобар 1946 године
Ратари

За штаб
Командант
С. КОВАЧЕВИЋ, с. р.

ОДЛУКА број 76

Штаб омладинских радних јединица донео је одлуку да прелазну бригадну заставицу додели XI ваљевској ударној бригади која је у последњем радном јуришу за коначно довршавање Посавских канала постигла најбоље резултате. У раду је првог дана свога доласка била носилац такмичења међу омладинским радним јединицама.

Прелазна бригадна заставица додељује јој се справом на ношење у свој округ. Заставица ће се предати на дан 1 октобра 1946 године. Предају ће извршити Командант XVII подринско-крагујевачке бригаде Војислав Топлић команданту XI ваљевске ударне бригаде Славолубу Ђукићу.

Смрт фашизму — слобода народу!

1 октобра 1946 године
Ратари

за штаб ОРЈ командант
С. Ковачевић

ДЕФИЛЕ

Када су бригаде по такту музике наступале погледи бригадира били су приковани у госте на бини и у команданта радних јединица. Поздрављали су они последњи пут свога руководиоца. Чарста песница била им је отпоздрав. Из јуриша у јуриш пролазили су заједно са њим ка завршавању свога дела, слушали су његове речи безброј пута. Данас га поздрављају.

Најчврћи корак је они који одлазе на пругу. Њихов ход означава пут ка новим победама. Гледају они линије канала на великој мапи. Они их знају. Тамо су скељански, уровачки канали. Ено је „Мајевница“, није далеко ни „Орловик“, види се „Победа“. Ту, на мапи, означена су сва места великих радних победа омладине Србије. Овде су завршили радове, сутра ће наставити на прузи.

АЛАТ СЕ ВРАЋА У МАГАЦИН

Већ је бина за прославу 1 октобра добијала своје контуре када су бригадири предавали алат. Један по један слгали су на гомилу ашове, пијукне лопате. „Четрдесет осам... четрдесет девет...“, броји заменик команданта а гомала постаје све већа.

Радови су завршени. Сутра ће прослава. Бригадири испуштају из руку алатке које су толико пута трле њихове дланове, копале земљу и стварале пут прљавој води мочваре. Па ипак ту нема туге за својим сарадником. Код бригадира постоји само понос на све оно што су створили и одлучност, јер пред њима лебде слике из њихових села где их очекују нова стварања и нова дела.

Тешко је све намах заборавити. Сећа се градитељ оног додатка на ашову којим је лакше риљао. Он га је сам направио. Са њим је олакшао себи рад. Успео је да испуни постављени задатак. Сад је у магцину остала само гомила алатки на којима је исписана историја безбројних жуљева и грашки зноја.

На каналу се много причало о прузи. Кад сви бригадири уђу у блато, када га избеајују, када су на најтежим пословима, причају о прузи. Тамо су њихови другови, познаници, тамо има младића и девојка из читаве Југославије. Пратили су градитељи посавских канала њихов рад. Знали су за сваку деоницу, за сваки успех и сваку препреку младим градитељима. По тунелу „Мајевница“ назвали су бригадири са посавских канала своју деоницу у којој је земља била најтврђа. По Орловској клисури деоница са највише воде, трске и глиба добила је назив „Орловик“. Угледали су се на јунаке са пруге, в херојски крчећи пут прљавој води ка Сави, бригадири са посавских канала да-

Командант Штаба акције предаје заставу бригади која одлази на пругу. Двоструки ударник Аца Лазаревић прима је.

Последња логорска ватра

У средини логора Кртинске пламен велике логорске ватре лежи до самих врхова старих храстова. Круг око ватре. Бригадири подику руку на лица да би се заштитили од јаре. Топло је али ипак гране падеју на ватру. Модри пламен гута паневе, хвата лишће и безброј варица шаље у вис. Лица бригадира у светлости ватре добила су сјајно-бронзану боју. Одело брижљиво очишћено. На једном крају у полукругу према ва-

три мали хор војвођанске бригаде пева химну рада. То је њихов последњи наступ у Посавини. То је задња приредба у логору. Зато и гране пада немилеце на ватру, зато се и песма далеко чује. Данас су завршили све радове и то треба означити. Логорска ватра била је њихова драга забава за цело време акције. Она је у једно и почетак прославе завршетка радова.

2 октобар

Бригаде напуштају логор. Одлазе кући. „Козара“ се вије око камиона. Бригадири који ће кренути касније или сутра поздрављају своје другове. И када се зачује рад мотора све се слије и коло и песма у општи жагор радости кроз који преовлађује: „Срећан пут“. А на излазу из логора чује се последњи поздрав: „Ура, ура, ура“.

Они који одлазе посматрају Посавину. У мислима се сећају канала барака, кујне и игралишта. Тада се све утиша. И ова мирноћа

лагано опет прераста у песму — последњи поздрав Посавини. Прве странице историје исписане су у душама свих бригадира, странице радне историје која је овде почела да би се завршила кроз безброј нових акција. Онда, где пут из Кртинске излази на пут Обреновац—Шабац, одјекне још једном громко: „Ура“ а затим камион крене ка Обреновцу. Само капије се натписом: „Задатак смо извршили“ остаје као симбол велике радне победе.

НАЈБОЉИ СУ ОТИШЛИ НА ПРУГУ

вали су им потстрека да издрже док локомотива не уђе у станицу Бановићи.

Кад се прва смена вратила са пруге својим кућама, многи су дошли у Посавину да раде. Са посавским ударницима постали су носиоци радног одушевљења. Ударна бригада „Жикица Јовановић-Шпанец“ која је на прузи била једна од најбољих, донела је са собом одушевљење које се кристалише на великим акцијама. Они су причали како изгледа на прузи. Причали су о обимности радова, причали су о учвршћивању братства и јединства са омладином осталих на-

рода Југославије, о упознавању и зближавању са омладином многих земаља. Све је то одушевљавало младе градитеље канала и многи су пожелели да оду на пругу да раде и да виде кад први воз протурти делом омладине читаве Југославије. Таквих омладинаца сваки даном било је све више.

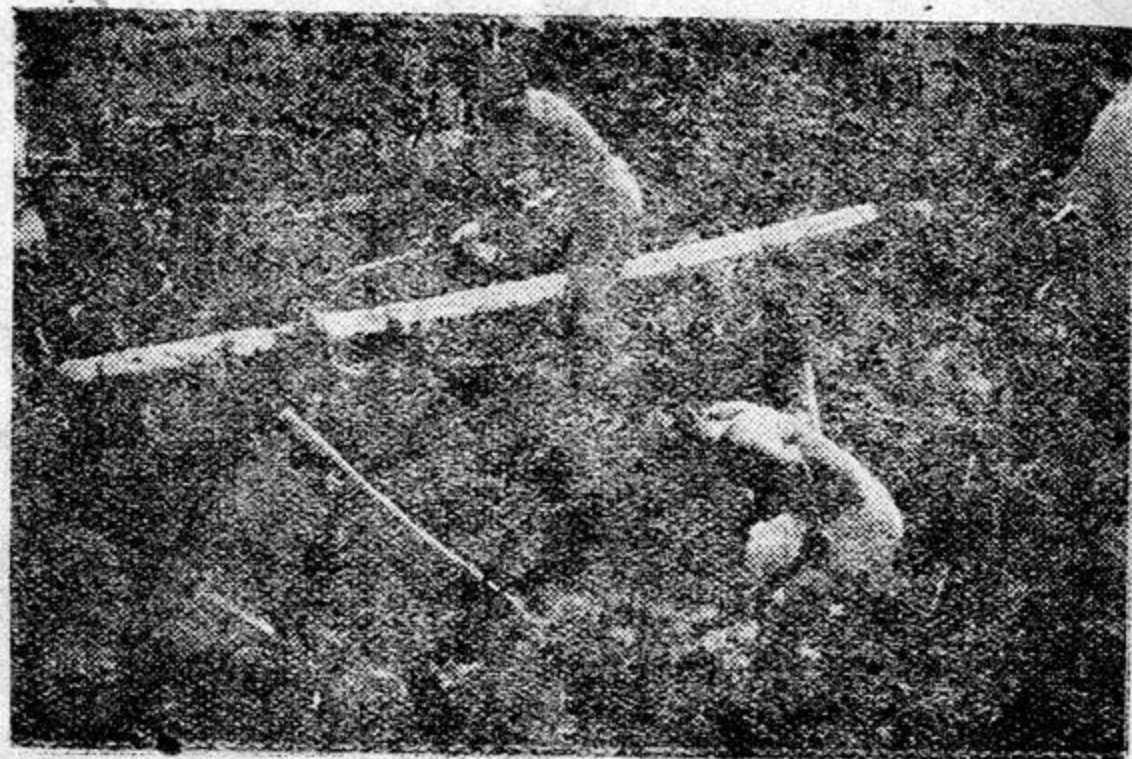
То је и руководило Штаб ОРЈ да створи једну бригаду и да је пошаље на пругу. После прочитане одлуке настало је масовно пријављивање.

★

Одлично опремљени омладинци „Омладинске радне бригаде са посавских канала“ продефиловали су поред трибине. То су њихови први кораци на прузи, ка новим победама.

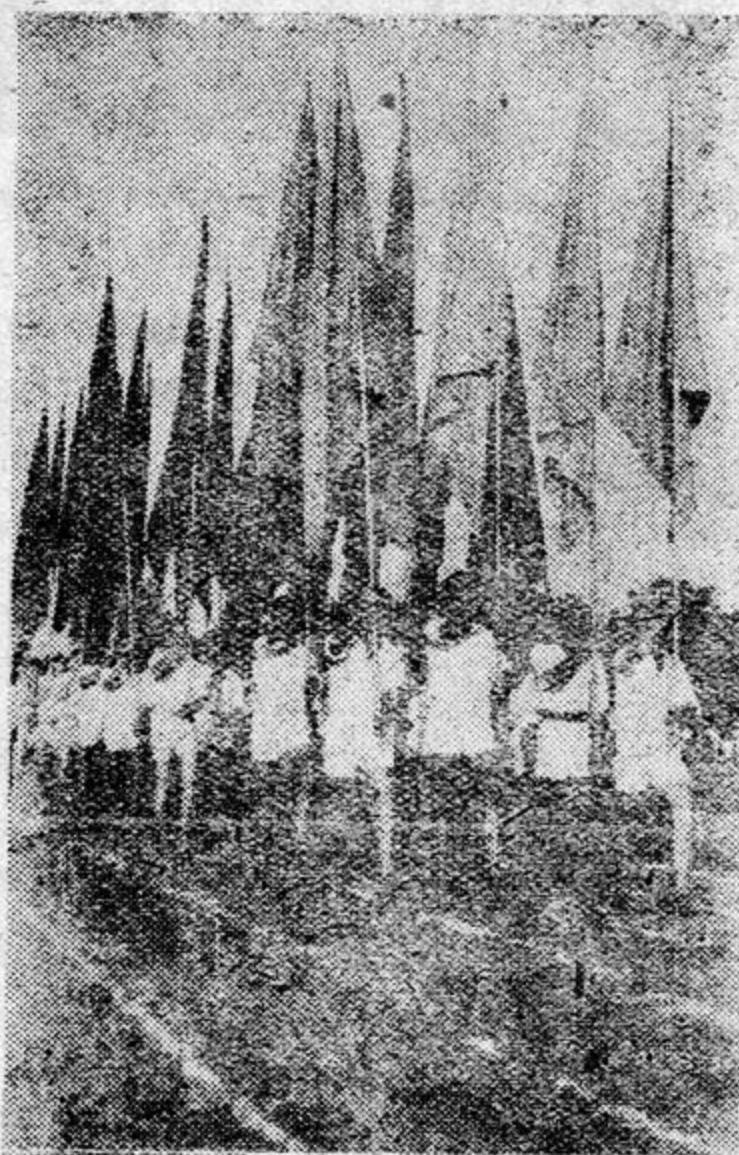
У рану зору трубач позива бригадире на нове подвиге.

У глибу и на спољној траци рад је најтежи. Па ипак се постижу велики резултати

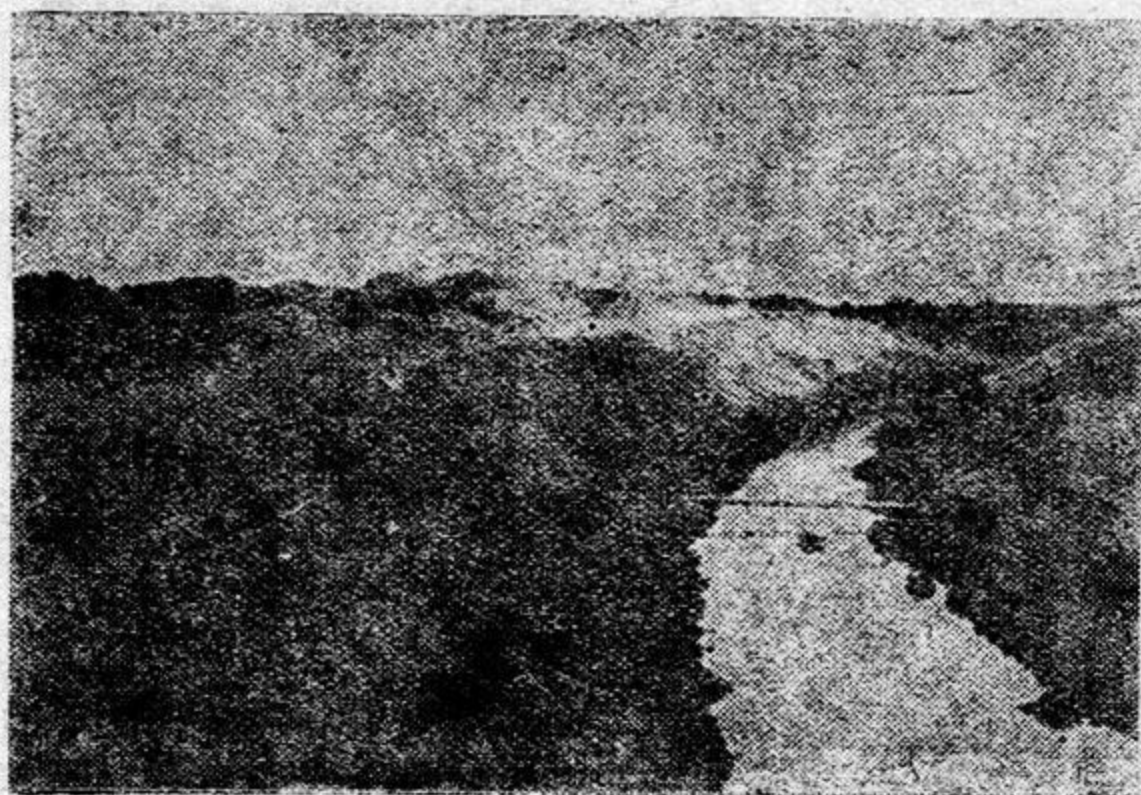
По највећој жежи бригадири су радили неуморно. Зато је канал готов пре времена.

На физкултурним часовима не само да смо јачали тело...

... већ смо се спремили за нове радне успехе

Канал је готов...

... а најбоља бригада, XI ваљевска добила је прелазну заставу за стално